Żurawie przenośne HDS – Hydrauliczny Dzwig Samochodowy

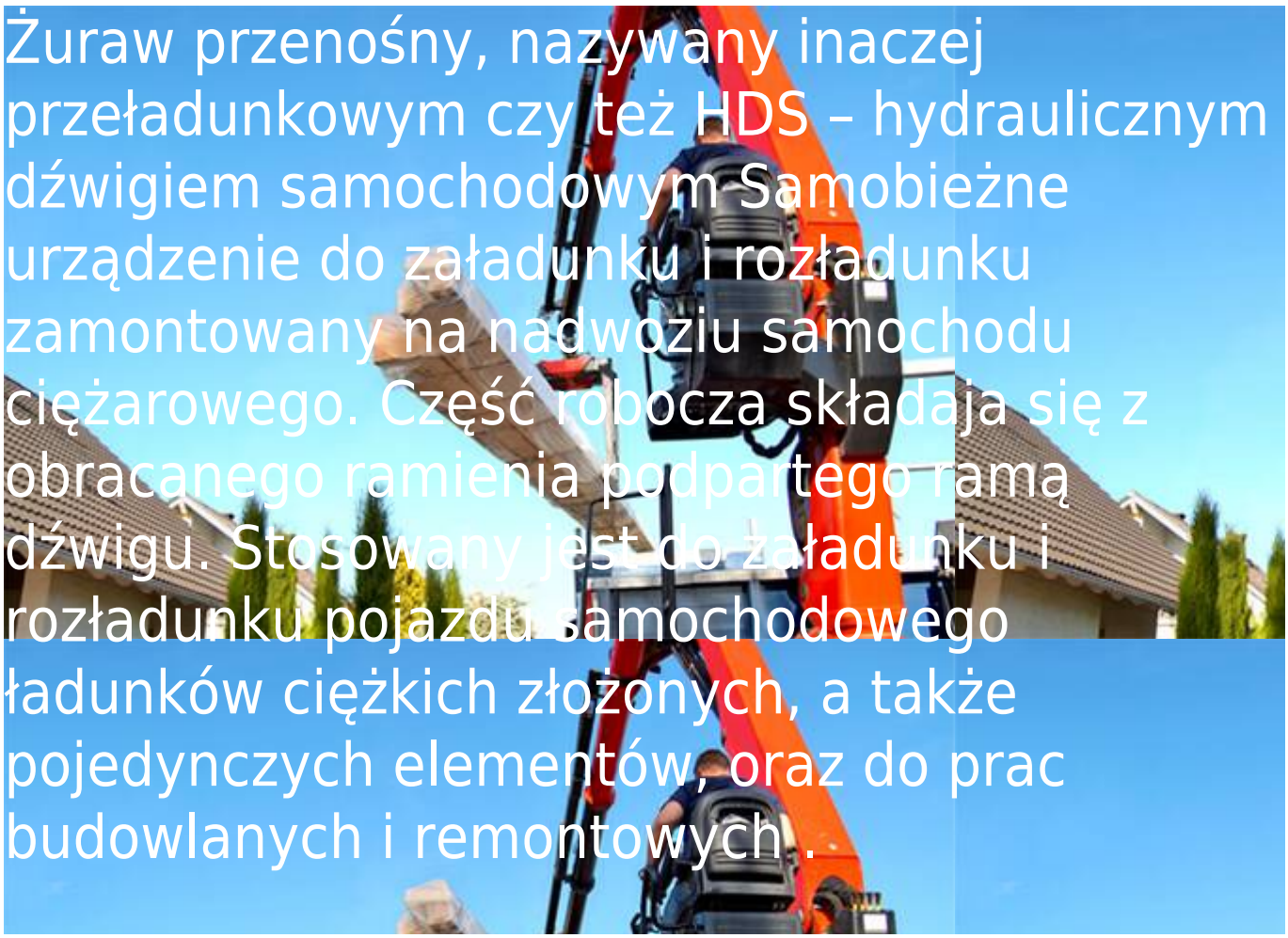

Wszystkie żurawie przenośne podlegają dozorowi technicznemu. Do obsługi HDS konieczne są uprawnienia wydane przez Urząd Dozoru Technicznego.

Żurawie HDS dzieli się na następujące rodzaje:

- żurawie ogólnego przeznaczenia – wyposażone są w konstrukcję zamontowaną sztywno na podwoziu pojazdu, wysięgnik pracuje w płaszczyźnie poziomej oraz pionowej
- żurawie leśne do załadunku drewna – wyposażone są w chwytaki, dzięki którym możliwe jest podnoszenie drewna

Pod względem miejsca montażu żurawia przenośnego wyróżnia się następujące:

- żurawie montowane na pojeździe z tyłu pojazdu ze skrzynią ładunkową
- żurawie montowane w środkowej części pojazdu pomiędzy kabiną kierowcy a skrzynią

Żurawie HDS bazują na technologii hydraulicznej – ich elementy sterowane są z użyciem układu hydraulicznego.

Główne elementy konstrukcyjne żurawi przeładunkowych to:

- podpory – stabilizują urządzenie
- podstawa – u podstawy żurawia
- kolumna – pionowy element osadzony na podstawie żurawia
- wysięgnik – element regulowany, przeznaczony do manipulacji ładunkiem

Do obsługi żurawi przeładunkowych potrzebne są odpowiednie uprawnienia HDS – nadawane są one po uczestnictwie w kursie HDS i zdaniu egzaminu państwowego rpzed Urzędem Dpzoru Technicznego. Podczas niego uczestnicy dowiadują się wszystkiego zarówno w kontekście teorii budowy i obsługi urządzenia, a także zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, jak i również uwzględnia on ćwiczenia praktyczne, dzięki którym uczestnicy kursu dowiadują się, jak prawidłowo obsługiwać sprzęt.

Żurawie HDS mogą być użytkowane zarówno na otwartym powietrzu, jak i w zamkniętych przestrzeniach, na przykład na halach, ale z zastrzeżeniem, że powinny być one odpowiednio wentylowane, ponieważ w przeciwnym przypadku istnieje ryzyko zatrucia gazami spalinowymi. Nigdy nie należy stosować żurawi przenośnych przy porywistym wietrze oraz w trakcie burzy. Również prace powinny być wstrzymane, gdy panuje ograniczona widoczność.

Pojazd musi być ustawiony w odpowiednim miejscu i właściwie wypoziomowany. Dane

dotyczące maksymalnego dopuszczalnego pochylenia żurawia znaleźć można w jego danych technicznych. Podłoże musi być odpowiednio wytrzymałe, w przypadku, gdy jest nierówne lub grząskie, konieczne jest zastosowanie specjalnych stabilizatorów i podkładek.

Przed rozpoczęciem pracy operator żurawia powinien zawsze sprawdzić, czy w jego strefie nie znajdują się osoby postronne. Stefa pracy żurawia musi być odpowiednio wydzielona i oznakowana. Pojazd musi posiadać włączone światła ostrzegawcze, zaciągnięty ręczny hamulec i podłożone kliny przeciwdziałające poruszaniu się kół. Operator urządzania musi być wyposażony w odpowiednie środki ochrony osobistej – właściwe obuwie, kask ochronny, niekrępującą ruchów odzież.

Główne czynności niedozwolone:

- przenoszenie ładunków o nieznanych parametrach
- przenoszenie ładunków związanych z podłożem
- praca bez podpór żurawia
- praca w nieodpowiednich warunkach pogodowych
- praca na nieodpowiednim terenie i w pobliżu zagrożeń, na przykład linii energetycznych
- używanie niesprawnego żurawia i osprzętu
- praca z żurawiem bez ważnej decyzji UDT i wpisu w dzienniku konserwacji
- przenoszenie ładunków nad ludźmi i stanowiskami roboczymi

Podstawa prawna – wybrane dokumenty:

- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie rodzajów urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu (Dz. U. 2012 nr 0 poz. 1468), wydane na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy o dozorze technicznym.
- Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 października 2003 r. w sprawie warunków technicznych dozoru technicznego w zakresie eksploatacji niektórych urządzeń transportu bliskiego (Dz. U. Nr 193, poz. 1890).